

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četr leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Kako je z vero in krščanskim življenjem pri vojakih?

»Slabi časi so«, tako ljudje dandanes sploh tožijo in resnična ali opravičena je ta tožba posebno v naših krajih, ker nam hoče prenehati naš najbolji in najdraži pridelek t. j. vino. Odkod naj vzame potem kmet toliko denarja, da zamore davek plačati in poravnati domače potrebe? Zares visoki in raznovrstni davki že so marsikaterega ob njegovo imetje in posestvo spravili. Jaz pa mislim, da še težje, kakor ta »gruntni« davek je plačevati drug davek, namreč davek ne na denarju, ampak na krvi. Kaj pa je to? Ako svoje življenje cesarju darujemo in za drago domovino krvi prelijemo, to je sicer najlepši, pa tudi najdraži davek na krvi.

Kdor je bil kedaj vojak in znabiti celo v vojski, on bo rad to pripoznal in pritrđil mojim besedam. Kako so leta 1866 stariši, bratje in sorodniki plakali, ko so se naši fantje na vojsko odpravljali! Bog ve, ali se bomo še kedaj na zemlji videli? vprašal se je vsakdo, in res mnogo se jih ni več povrnilo k svojim, domu. Sicer bi pa lahko kdo ugovarjal tako-le: Ob času vojske je res težko in nevarno cesarsko suknjo nositi, ne pa v mirnih časih. Na to odgovorim, da tudi takrat, kedar ni vojske, ima vojaški stan mnogo nevarnosti, sicer ne za telesno življenje, tembolj pa za dušno življenje dotičnih mladeničev, za njihovo neumrjôčo dušo in ravno na to hotel sem danes besedo napeljati. Zakaj uboga pa pobožna slovenska mati tako žaluje, kedar se njen sin na tri leta k vojakom odpravlja? Nekaj jo skrbi to, kdo bo zdaj njena podpora doma pri gospodarstvu, ker odhaja najboljši delavec od hiše, ali še neka druga skrb ji je bolj pri srcu, namreč: ali bo njen sin pri vojakih tudi priden in pobožen ostal? ali se bode kedaj nepokvarjen k njej povrnil?

Ta materina skrb je pač opravičena, ker marsikateri slovenski fant šel je k vojakom, pobožen in ne-

dolžen; ko je pa doslužil, ni imel več teh najlepših čednostij; mnogo dobrih lastnostij je zgubil, navzel pa si je po velikih mestih slabih navad, n. pr. grdega preklinjanja in tako dalje. Od kod prihaja to? Najbolj od tod, ker pri vojakih premalo ozir jemljejo na sv. vero, ker nihče ne terja, da bi se tudi v cesarski službi božje in cerkvene zapovedi natančno izpolnjevale; potem pa tudi, ker podložni nimajo dobrih izgledov; najviši vojskovodja, namreč svitli cesar, dajejo sicer vsem, tudi oficirjem lep izgled, ker so vsako nedeljo in vsak praznik pri sv. maši in prejmejo vsako leto sv. zakramente; pa koliko je drugih zapovednikov viših in manjših, ki se ne obnašajo tako lepo!

Zares težko je potem za vojaka niže vrste pobožno in nedolžno srce si ohraniti in na Boga ne pozabiti. Žalostne so torej verske in npravne razmere pri vojakih in večkrat so se o tem v državnem zboru in delegacijah poslanci britko pritoževali, toda skorej brez uspeha; pa nekaj vendar gre na bolje, kajti pred kratkim razposlal je vojni minister na razna poveljništva ukaz, da od zdaj naprej naj bolj gledajo na vero in pobožni duh pri svojih podložnih. Bog daj, da bi se v tem obziru res kaj doseglo in zboljšalo; sicer pa bode ostal vojaški stan vedno nevaren za telesno in dušno življenje in davek na krvi, sicer najimenitnejši, pa tudi najdraži in najhujši davek. H koncu naj še omenim, da se je v zadnjih 20 letih pri vojakih naštelo čez 6000 samoumorov; strašna prikazen in jaz pravim le to, da kdor ima še vero in dobro vest, ne bode samega sebe umoril, ako je sploh pri zdravi pameti.

J. Z.

Govor dr. L. Gregorčca.

(V državnem zboru dne 16. decembra 1891.)

VI. Preteča politična in narodna smrt je za tistega, ki se tega zaveda, nekaj tako groznega, da se mu vidi vse opravičeno, kar bi ga rešiti utegnilo. Ako bodo od-

ločilni državniki avstrijsko-ogerski ravnali z avstro-ogerskimi Slovani, kakor je ravnati z enakopravnimi državljani, ako bi jim vse to dali, kar jim gre, potem bi bil politični panslavizem nekaj po vsem nemogočega.

Da podprem, kar sem rekel, navedem naj še sledeče. Prvo je to, da se na Ogerskem ravna s Slovani, Rumuni in z Nemci v narodnem oziru tako, kakor da so brezpravni. Samo Srbi in Hrvatje imajo neko malo avtonomijo, ona je pa v vedno večji nevarnosti. Drugo trije milijoni Rumunov so brez zastopnika v ogerskem državnem zboru, odkar je general Doda bil po neki tiskovni pravdi primoran se odpovedati. Rumuni tirajo pasivno opozicijo in sicer jo vodi poseben odbor, katerega sedež je v Bukareštu. Tretje je to, da se madjarski oblastveniki že sami bojijo posledic svojega počenjanja. Ko se je posvetoval zakon o črni vojski, stavil je nekdo do ogerskega deželnoobrambenega ministra vprašanje, ali je za slučaj, da se skliče črna vojska in da bode treba oborožiti narode, skrbljivo za varnost naroda madjarskega. Vse to pa dokazuje, da tudi madjarska jednotna država ni tako lepo urejena, kakor trdijo nekateri listi; brutalno in uprav turško ravnanje s Slovani, zlasti s Slovaki in Rumuni, pa bode rodilo nevarnosti, ki so interesom vkupne države vse bolj nevarni.

Gospoda moja! Končujoč svoj govor citujem še jedenkrat besede princa Alberta Saksonskega: »Avstrija bode še le država postala«. Žal, da veljajo te besede še danes, kajti še vedno ni tiste državne oblike, v kateri bi mogli biti srečni vsi narodi. Veljavni duvalizem ne bode nikdar taka oblika, ker tirja razyrstitev narodov v vladajoče in v vladane, in to je uzrok vednemu boju med narodi ter pouzročuje vseobčno nezadovoljnost: nezadovoljni so tisti, ki vladajo, ker se bojé, da jo zgubijo, nezadovoljni so tisti, ki so vladani, ker so teptani in preganjani. Državna oblika pa, katera pouzroča občeno nezadovoljnost, ne more biti prava za Avstrijo.

Avstrijski domoljub ima vsled tega dolžnost skrbeti, da dobimo počasi, legalnim in mirnim potom, isto državno obliko, katera je bila v veljavi še pred 150 leti, ona pa se je opustila centralističnim poskusom na ljubo: v mislih mi je na krščanski podlagi osnovani in avtonomijo narodov varujoči federalizem. Ta jedini garantuje popolno enakopravnost in kulturni napredek vseh narodov na podlagi narodnega jezika. Da je ta državna oblika jedino prava, zato imam dokaza že v tem, da je uspela krasna češka in prelepa hrvatska razstava. Ti dve razstavi sta dokaz za napredujočo stvarilno silo slovansko, samo da so tej sili razmere ugodne. To pa se je doseglo le zato, ker se je češkemu in hrvatskemu narodu dovolilo vsaj nekoliko avtonomije glede na kulturna sredstva. Kako bi bilo dandanes kulturno stanje v Avstriji, da se ni to načelo nikdar opustilo, da je vsak narod imel izobraževalna sredstva, katera so se mu dala na dispozicijo in to na osnovi narodne avtonomije!

Zato pravim: Slovani avstrijsko-ogerski se moramo združiti v vkupno solidarno postopanje po določenem programu, da dosežemo to, česar nam je treba. To smo storiti dolžni sebi in državi v korist. Mi smo večina prebivalstva, brez nas zgine polovica vojske, brez nas ta država sploh ni več velesila. Naša usoda zvezana je z usodo te države in zato si moramo pridobiti tisti upliv, kateri nam gre po našem številu in po žrtvah, katere dajemo. To je pa le mogoče, če postopamo zložno in po določenem programu. Sedaj smo membra disjecta, t. j. raztrgane paličice iz znanega Svatoplukovega sveznja, združeni pa dosežemo to, česar je treba, da bomo živeli, s katerim mora računati država. Našli bomo zavetnikov in upivali, da se ustvari tista državna oblika, katero zmatramo za najpotrebnejšo. Tedaj se bode za-

čela tudi nova kulturna doba, ko bode vsakemu narodu mogoče sodelovati na svoj način, kakor je primerno dotičnemu narodu.

To, gospoda moja, je moje politično prepričanje, moje upanje na boljšo bodočnost naše domovine. In hoc signo Austria victrix. S tem končam. (Živo odobravanje in ploskanje na desni.)

Cerkvene zadeve.

Janez Kramberger, župnik Vurberški.

III. Kaplan. Ker so bili rajni gospod bolj šibkega telesa in rahlega zdravja, za to so jim milostljivi škof odkazali za pastirovanje precej lahko kaplansko službo pri sv. Andreju v Svičini. Tukaj jim je posebno ugajala velika gorečnost, ki so jo njihov župnik, rajni č. g. Srol za lepoto hiše božje razodevali. O večih praznikih so klopji in stole pred velikim oltarjem z lepim rdečim suknom in z belim platnom preoblekli, in pa cvetlice so toliko v cerkev nosili, da je bil prostor pred oltarjem ves v dišēci, cvetlični vrt spremenjen. Tukaj, kakor tudi pozneje na Hajdinji pri Ptujih in pa pri sv. Antonu v Slov. goricah, ter v Hočah pri Mariboru, skrbeli so posebno za šolo in pa za krščanski nauk, da je bilo vse prav živo, ginljivo in prisrčno. V spovednici so bili pravi usmiljeni Samaritan, in tako rahlo so dušne rane snažili in olje tolažbe va-nje tako obilno vliвали, da so bili njihovi spovedenci hitro gánjeni in vsled tega so vsi, ki so bili potrtega srca, iskali prav radi in pa po gostem pri njih pomoči in tolažbe.

Za lepo obleko rajni gospod niso marali, in tudi dragega pohištva si niso želeli, ljubili so pa pisane cvetlice. Sopek, ki so ga pri svoji primiciji v rokah držali, in pa venec, ki so ga takrat na glavi nosili, spravili so pod stekleni pokrov, in na vse kaplanije jih je spremljal lepi spominek vesele primicije in jih je tolažil v britkih urah, češ: po dolgem trudapolnem učenju je prišla vesele primicija; po dovršenem pastirskem delovanju pa pride enkrat v nebesih večno plačilo!

Sami za-se torej niso želeli nikdar lepe obleke, marveč je bila njihova suknja, katero so doma nosili, prav revna. Bolelo jih je pa, če niso pri kateri cerkvi tako lepe mašne obleke našli, kakor so si je želeli. Ker pa niso hoteli nikogar nadlegovati zavoljo nove mašne obleke, zato so si kupili sami za svoje denarje vse, česar je k sv. maši treba, samo da bi v cerkvi vse tako bilo, kakor se spodobi za hišo božjo in čast Najvišega. Tudi za bogoslovske in posebej za pobožne knjige so izdali veliko denarjev, in njihovo največje veselje je bilo, pred sv. Rešnjim Telesom v cerkvi moliti, ali pa na klopji v senčnati hosti življenje svetnikov prebirati. Za to pa tudi niso bili nikdar v zadregi in bodisi na pridigi, v spovednici ali v šoli, povsod so bili podobni studentu, ki nikdar ne usahne, da se vsakdo pri njem lahko napije lepih naukov za večno življenje.

Ko so izpit za samostalno dušno pastirstvo s prav dobrim uspehom opravili, prosili so po smrti rajnega župnika č. g. Ozmeča, leta 1879 za izpraznjeno težavno, pa samotno, in za to njim ljubo župnijo Matere Božje v Vurbergu pri Ptujih in so njo tudi dobili.

K veselemu umeščenju so nas prijatelje in sosede povabili. Ko smo po cerkvenem opraviu krog njihove mize sedeli, so se milostljivemu g. Ptujskemu proštu kot zavetniku ali patronu Vurberške fare za zaupanje zahvalili in so rekli: Težavno službo sem prevzel in velika je odgovornost moja pri Bogu, večnem sodniku. Bog mi je priča, da ne iščem drugega nič, kakor njegovo

časť in pa izveličanje duš; ne želim si drugega nič, kakor, da bi se nobena ovčica ne zgubila, ki je moji skrbi izročena; potem upam, da Bog tudi mene enkrat ne zavrne, in da bodo oni, katerim sem v nebesa pomagal, kedar se moja duša od telesa loči, meni nasproti prišli, mi prijazno roko podali in da me bodo pred božjo sodbo kot dobri prijatelji spremili. To mi daj večni Bog, Oče, Sin in sv. Duh! Za to tudi Tebe prosim, preljuba Devica Marija, milostljiva varuhinja meni izročene duhovne čredice!«

Gospodarske stvari.

„Mariborščica“.

Pomladansko cepljenje se bliža. Že sedaj mora priden sadjerejec prevdarjati, koliko divjakov ima za pocepljenje in kje bi se utegnile najboljše vrste cepičev dobiti.

Posebno pa se bode treba kmalo oskrbeti s češnjevimi cepičev, ker češnja zgodaj odganja in cepiči niso več tako dobri za rabo, če so preveč odgnali. Težko je pa izbrati češnjo, ki bi bila v vsacem oziru hvale vredna, ker dobre vrste češenj so po spodnjem Štajarji le malo razširjene. V naših krajih je sicer res jako mnogo češnjevega drevja in kadar je za češnje ugodno leto, dobé prebivalci lepe denarje za nje. »Nosači« jih nosijo celo daleč na Koroško. Le škoda, da so naše češnje večinoma le navadne »belice« in »črnice«, drobne, vodene, mehke, ki hitro segnjijejo in so hitro črvice. Če naloži nosač koš tacih češenj in jih nese, recimo v Pliberk, je pač naravno, da se mu med potjo ogulijo in zmečkajo. Prigodilo se je vže mnogokrat, da je moral nosač, posebno če je precej zrele češnje naložil, potoma celo svoje breme zvrniti v graben. Okusnih, trpežnih in debelih češenj je po spodnjem Štajarju le malo. Zavoljo tega bi pa radi s temi vrsticami opozorili na neko češnjo, ki je v resnici vsega priporočila vredna in zasluži, da bi jo v prav veliki meri cepili. To češnjo, koja je posebno v južnih goricah Šoštanjkega okraja, kakor na Paki, v Št. Andražu, v Kavčah in v Št. Ilji že precej razširjena, imenujejo tamošnji prebivalci »Mariborščica«. Najbrž je pred mnogimi leti prinesel kdo prve cepiče od Maribora. Mariborščica je našej navadnej belici jako podobna, samo da je precej bolj debela. Na solnčnej strani je, kakor belica, krvavo-rudeča, na senčnej pa voščeno-bela z mičkinimi rudečimi pikicami. Meso je na pol hrustančasto, rumenkasto in ima posebno izvrsten, sla-dek okus. Pecelj je kratek, debel, v globokej jamici ob sad priraščen. Okrog te jamice se po vrhu sadú koža pogosto napokana nahaja.

Ta češnja je precej zgodna in kar jo posebno povzdiguje, trpežna in le redkokedaj črvida. Drevo rado in obilno rodi in za zobjanje ni treba boljše češnje od Mariborščice. Gospoda jo ima kot krasno in fino namizno češnjo v velikej časti in kuharice jo hvalijo, da se v v sladkor da dobro vkuhati. Hvali jo pa posebno to, ker se v dalnje kraje lahko prenaša, ne da bi škodo trpela. Lahko je umevno, da se ta češnja na trgu posebno dobro proda. Proč tedaj z navadnimi, malovrednimi belicami; ne cepimo jih več, ampak mesto njih raje lepo, debelo, fino in trpežno »Mariborščico«, ne bode nam žal.

Želeti bi pa bilo, da bi nam kakov veščak objavil pravo ime te preizvrstne češnje. Boštjan.

Sejmovi. Dne 15. februarija v Arveži, v Brežicah, v Račah, na Ponikvi, v Radgoni in v Žalci. Dne 16. februarija v Bučah. Dne 18. februarija v Gradei in na Bregu v Ptujih (za svinje).

Dopisi.

Iz Mozirja. (Cerkvena olepšava.) Vedno se čitajo po časnikih novice, enkrat iz tega, drugič iz drugega kraja, in ravno ljubi »Slov. Gosp.« nam vedno kaj lepega prinese. Le iz našega prijaznega trga že tako dolgo ni bilo kaj slišati. Dovolite toraj, gospod urednik, tem vrsticam prostora. Kakor so častiti čitatelji že gotovo slišali, počastili so naš premil. knezoškof lansko leto meseca septembra Savinjsko dolino s svojim pohodom ter so prišli zakrament sv. birme deliti. Vsi pa vemo že iz naše mladosti, da je dan birme gotovo lep in vesel praznik, v resnici se ga veselijo mlado in staro iz sreca. Tem lepše je še pa bilo pri nas, ker smo obhajali ob enem blagoslovljenje lepo predružačene farne cerkve, katero nam je gospod Tomaž Fantoni s svojo umetno slikarijo lepo okrasil. Lepa dva nova oltarja, kakor tudi drugo podobarsko in pozlatarsko delo napravila sta domača podobarja brata Matija in Ivan Cesar ter sta na tem krasnem in okusnem delu svojo umetnost pokazala. Mlajši brat Ivan je pa pred kratkim stopil v prvo Dunajsko umetnijsko podobarsko šolo, kjer si bo svoje znanosti povišal in se za svoj poklic popolno izobrazil. Da pa se je naša farna cerkev toliko olepšala, gre v prvi vrsti hvala našemu prečastitemu gospodu župniku, ki vse svoji moči za božjo čast žrtvujejo. Bog nam jih ohrani še mnogo let!

Iz Buč. (Raznoterosti.) Letina lanskega leta je bila srednja. Spomladi je vse lepo kazalo v vinogrdih, sadunosnikih in na polju. Ali nesrečni smod je pozneje, kakor drugod, tudi tukaj mnogo škode povzročil. Vendar še smemo zadovoljni biti, in moramo Boga zahvaliti za to, kar smo prejeli. Kar se je vina pridelalo, to se je dobro prodalo. Dva židova sta namreč vino skupovala in vinsko ceno do polovice povzdignila. To je bila velika sreča za celi okraj. Ljudje so vsaj nekaj denarja dobili, da plačajo davke in si nakupijo potrebnega blaga. Sadje je dobro obrodilo, a cene, razven češpjev, ni imelo, ker ni bilo kupca. Zato se je mnogo sadja za jabolčnik in tepkovec porabilo, drugo se je pa posušilo, kar po zimi posebno otrokom prav pride. — Naša šola je postala dvorazrednica. Stara šola je dobila eno nadstropje. Poslopje je lepo od zvonaj in zaljša kraj. Pa tudi od znotraj je poslopje lepo in dobro razdeljeno. Obe šolski sobi ste veseli in svetli, tako da je za učitelje, kakor tudi za otroke pravo veselje v tako prijaznih sobah biti. Razširjenje šole nas je sicer mnogo denarja stalo — okoli 7000 gld. — pa, ako premislimo, da nam dobra krščanska šola izgaja zavedne kristjane in vrle državljane, tedaj pač vsakdo radodarno roko odpira in pomaga, da se v tej dobri reči kaj zgodi. — Dne 13. novembra pr. l. preminuli so naš dobri dolžni pastir č. g. Mihael Rakoše. Bili so pri nas ravno osem let. Čeravno to ni ravno, Bog ve, kako dolgo, so se nam vendar močno priljubili, in s solznimi očmi in z žalostnim srcem smo se dne 15. novembra na pokopališču, kamor šmo jih k večnemu počitku spremljali, od njih poslavljalji. Ne bomo pozabili na blagega gospoda. V svojih molitvah se bomo njih spominjali in klicali k Bogu: »Gospod, daj jim večni in pokoj! V miru naj počivajo! Ravno eden mesec pozneje, namreč 13. decembra pr. l. pa je mirno v Gospodu zaspala poštena kmečka žena, Marija Muha, mati č. g. Jožefa Muha, župnika v Skomarjih. Še teden dni popolnoma se niso v bolniški postelji mučili in že je bila božja volja, da so se iz tega sveta ločili. Ko so sin, gospod Jože, žalostno vest o smrti svoje ljube matere dobili, so se nemudoma na pot podali svoji umrli materi zadnjo čast in ljubezen izkazati. Dne 16. decembra smo pokopali blago mater. Gospod Jože sami so kondukt vodili, vlč. gosp. Martin

Kragl, župnik Poljski in pa domači gospod sta asistiral. Ko so se mrtvaške molitve opravile, so imeli domači gospod Alojzij Arzenšek raz prižnice govor, ter so se v imeu g. Jožefa in cele Voglejnarjeve rodbine spominjali dobrot, katere so rajnka mati svojim otrokom zmirom fizkazovali, so razkladali čednosti, ki se nam svetijo v življenju ranjke in so jih slednjič priporočali v molitev vsem, posebno pa duhovnemu gospodu sinu. Iz cerkve smo spremili ranjko še k odprtemu grobu, kjer smo jim še enkrat večni mir in pokoj želeli.

Iz Zlogone na Pohorji. (Beseda v prevdarek, nekoliko o letini, prošnja.) [Konec.] Ali prišel je dan 5. julija in z njim strašni mlatiči, tedaj se je slišalo zdihovanje, ker je vsako upanje na kakšen pridelek odnesla toča in povodenj. Naznanilo se je seveda nemudoma c. kr. gosposki zavoljo odpisovanja davka, in koliko je to pomagalo? Le toliko, da ima sedaj vsaki posestnik 3 gld. davka manj, čeravno mu je škode na stotine. Kaj pa naj zdaj stori kmet, ali naj gre tudi on na Ptujsko polje mlatiti ali v hoste k drvarjem? Ne, to ne velja, kmet mora biti doma in polje obdelovati, če tudi mu nič ne priraste. Najprej je bilo treba žito pokositi, sušili so ga, kakor seno, potem pa slamo z njiv spraviti, in kjer je bila njiva v kakem zatišji za kako goščo ali drevjem, tam so ga še ženjice požele, pa kako žalostno je bilo gledati snope, ker bili so le prazni, in ob mlati se je pokazalo, da je komaj pet kop dalo en vagan zrnja, pa še kako zgrbančenega in drobnega, kakor krmina! Vendar so še srečni tisti, ki so še količkaj namlatili, ker so tudi taki, ki niso ne ozimine, ne jarine še bokal dobili. Pa tudi zavoljo tega kmet ne sme posestva pustiti in kaj druga delati, on móra njive obsejati z ajdo in repo, upaje, da mu še vsaj to priraste; in res hvala Bogu, kjer je kraj vzvišen, slana ajda ni škodila, zato se sme ajdovska letina srednja imenovati. Najbogatejši pridelek sme se imenovati letos repa, katera je pa v zgodnjem mrazu še zunaj marsikje ozebla; zelja so bile le kake veke, fizola tudi kaka betvica, o krompirji pa se sme reči, da ga človek od najboljšega posestnika lahko trikrat v košu nese. O vinski letini se ve, da ni treba govoriti, ker je ni nič. Le to bodi še omenjeno, da se je še na severni strani dreves nekoliko sadja obdržalo in da so si kmetje iz njega vsaj nekoliko mošta napravili. In ko je leto pri konci, je večinoma tudi živež pri konci, kar se ni pomlelo, pa se je razsejalo. Ali so tudi posestniki, ki so dali po 50 gld. za semensko žito. Glavni živež je toraj ajda in repa. se ve, da je to le pri večjih posestnikih, manjši še tega nimajo, ter si morajo že večinoma celo leto živež kupovati, med tem, ko jim ga je druga leta navadno zadosti doma prirastlo. Zato prosijo tudi posestniki, ako bi se še znašli dobrotniki, ki bi mogli v ta namen kaj darovati, naj darujejo za kmetske poškodovance, kateri bodo, ako kaj prejmejo, v tem listu hvaležno objavili.*)

Iz Ribnice na Pohorji. (Bralno društvo) naznanja po sklepu odbora od dne 7. februarja, da bode svoj letni občni zbor za sedaj preložil na ugodnejši poletni čas in vabi sedaj zveste mu ude, naj ga v njegovem delovanju podprejo zopet z letnimi doneski. Ker se odbor le žrtvuje v prid narodnej stvari, upa od enako mislečih rodoljubov, da se društvu ne odtegnejo, temveč skušajo pridobiti mu še več podpornikov, kar bo le v prid slovenskej stvari. Odbor »bralnega društva«.

Iz Šmarija pri Jelšah. Pri zadnji občinski volitvi dne 18. januv. zmagala je v vseh treh razredih narodna stranka. Voljeni so v 3. razredu gg.: Fr. Skaza,

*) Kmetje so pač ubogi, ali najrevniši niso, miloščina se deli najprej zadnjim, potem še le drugim. — Tako je bilo pač tudi pri Vas. Toliko v pojasnjenje! Ured.

Jaka Čakš, Ivan Anderluh, Andrej Dečman; v 2. gg.: Hugon Tančič, Lojze Vičar, Franc Ferlinc, Fr. Adrinek, Vinko Čuješ, Andrej Regoršek in v 1. gg.: dr. Franc Jurtéla, Dragotin Kravs, Tomaž Copf, Dragotin Jagodič, Rudolf Tančič in Andrej Pondelak. Čas je bil, da se je prevzetnim, znanim po šili Nemcem enkrat za vselej pokazalo, da tukaj ni pravega mesta zanjih rogoviljenje, in da hoče biti naš trg vedno le slovensk. — Vsem odločnim slovenskim vdilecem, posebno pa kmetom tem potom srčna zahvala. Živili!

Iz Bočne pri Gornjem gradu. (Zima — društvo.) Zima s snegom nam je letos dolgo prizanašala, ali zdaj nas je toliko hujše prijela. Snega imamo veliko, mraz pa jako hud in s tem ravno streže našim lesnim trgovcem. Za to pa kar mrgoli živine in ljudi po cestah, vsak si po zimi spravlja les k žagam, da po letu bolj brez zadržka plavi flos na Hrvaško. Pri nas je lesna trgovina največji živelj po letu in po zimi. — Večkrat se je že govorilo, da bi kakšno društvo ustanovili; pa kar govoriti, nič se potruditi, s tem se ne da ničesar napraviti. Prav potrebno bi bilo požarno brambo ustanoviti, ali vsaj brizgalnico priskrbeti, kajti tako velika vas, s tako lično okolico, je brizgalnice in enakega orodja v resnici potrebna. Lahko bi se tudi kmetijsko ali bralno društvo napravilo, ker mnogo imamo že kmetov, kateri bi se prav lahko dali za kakšno društvo nagovoriti. Treba nam je pač pravih požrtovalnih začetnikov in ustanoviteljev. Vzbudite se!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Da se pretrga v državnem zboru posvetovanje dne 20. februarja, to se trdi sedaj za gotovo. Na vrsto pridejo zatem deželni zbori ter rešijo svoje delo kje do velike noči. — Dr. vitez Plener, vodja nemške liberalne levice v drž. zboru, ne stopi, kakor se je sploh govorilo, v državno službo in to, kakor pravi, zato ne, ker ga je ravno v drž. zboru še Nemcem treba. Na tem je toliko že resnica, da bi »nemška levica« razpadla brž, ko se ji dosedanji vodja odtegne, kajti pri njej je veliko nezadovoljnih. — Načrt postave o bornem davku je obveljal v drž. zboru v prav tisti obliki, kakor mu ga je vlada predložila. No nekaj denarja vrže že državi, toda toliko brž ne, kolikor bi ga lahko, brez škode za judovske barantače.

Štajarsko. Deželni odbornik v Gradci, baron Berg je odložil to svojo službo in na njegovo mesto pride pa brž Morre, tedaj tudi Nemeč; izmed slov. poslancev tedaj nihče ne »zasluži« te službe! Večje oholosti najde človek pač težko kje, kakor je pri liberalni nemški gospodi, ki določuje razmere štajarske dežele. — Deželna rudarska šola na Ljubnem, v Gornjem Štajarji, dobi letos od naučnega ministerstva 2000 gld. podpore.

Koroško. Občinske volitve so večji del že na koncu in zato se hrup, ki je o njih v navadi, plega in so slov. močje z njimi kolikor, toliko zadovoljni. Nekaj obč. zastopov so si pridobili, v drugih občinah pa še jim to sicer ni bilo mogoče, vendar pa so videli na večih krajih, da nemškutarji ne stojé več tako trdni, kakor doslej. — Nemškutarji so v Klobasnici skovali neko prošnjo za to, da ostanejo ljudske šole, kakor so doslej t. j. nemške. Se ve, da so gospóda sila veseli te prošnja v Celovci, najbolj pač v deželni hiši.

Kranjsko. V vrsti kranjskih zdravnikov se je precej nemškutarjev in celo v Ljubljani so v večini. V novem pa se dela že tudi pri njih na to, da se prireže greben nemškutarskim petelinom. — Društvo »požarna

bramba« v Št. Juriji na Dolenjskem dobi poslej slov. povelje ali komando. Dobro, ali čemu ga ni imelo tudi že doslej! Kakor se vidi, ravnaajo se tudi na kmetih po enakem društvu v Ljubljani.

Primorsko. Da-si se mestni zastop brani, kolikor le more in več, kakor je dobro, slov. ljudske šole, vendar upamo, da se je ne ubrani. Slov. ljudstvo je na Primorju v večini in nima v glavnem mestu niti ene ljudske šole. To je očitna krivica in skranji čas, da se odpravi.

Tržaško. V mestnem zastopu so skovali laški očetje nekako izjavo do škofijstva ter se v njej pritožuje »laška večina« zoper to, da se v cerkvah premalokrat sliši laška pridiga. To sicer ni resnica, ali laški gospódi služi prav v to, da mahne po slov. pridigah. — Za luko pri Opatiji dela se nov parnik, služi pa njim za vožnjo iz Opatije v Reko.

Hrvaško. V kaznilnici v Zagrebu je imelo več zaprtih žensk hripo, ali njej je sledilo pri dvajstih to, da so zblaznele. V tem so zagnale pa tak krič, da je bila groza. Zdravniki še ne znajo, je-li blaznost v resnici prišla iz hripe.

Ogersko. Kakor se godi rado po večjih volitvah, godi se tudi sedaj na Ogerskem, da se govori o spremembah v ministerstvu. Po tej govorici odstopi neki trgovinski minister Baross; mi ne damo nič kaj na to novico. — Grof Apponyi si domišlja sedaj veliko ter si obeta, da vrže prej ali slej njegova stranka sedanjo vlado ter posadi njega na prvo mesto v vladi. Grozdje pa je še hudó kisló.

Vunanje države.

Rim. Na obletnico smrti papeža Pija IX. so imeli sedanji sv. oče Leon XIII. črno sv. mašo v kapeli sv. Sista. Kdor je bil pri njej, pač ni zapazil, da bi bili sv. oče bolni, na robe, še prav trdni so.

Italijansko. Na neko vprašanje je rekel minister Rudini v drž. zboru, da ni še doba za to, naj se zniža carina na vino. Po takem pa še torej utegne kdaj priti taka doba. — Veleposlanik grof Launay je v Berolinu umrl, bil je »za botra« pri tripelalijanci in mož, čegar beseda je veljala veliko tudi v Berolinu.

Špansko. Visoka carina, katero terja francoska vlada od blaga, ki prihaja na francoska tla, je sedaj kriva, da španske gospé ne marajo naročevati si več obleke pri francoskih mojstrih in se ve, da je to na veliko škodo zadnjih.

Luzitansko. V glavnem mestu v Lizaboni je veliko delavcev brez zaslúžka in zato je nevarno po mestu za imetje, pa tudi za življenje. Po vrhu pa je še vlada v denarnih stiskah; to je v resnici huda nevolja.

Francosko. Vlada si domišlja, da bode iz nove carine državi več dohodkov za kakih 110 milj. ali prav mogoče je, da jih še toliko ne bode. — Minister Constans še je vedno ud vlade, da-si je druge ministre sram — zausnice njegove.

Belgijsko. Da se predela ustava in še posebej razlegne volilna pravica tudi na delavce, to je že dolgo želja zadnjih in tudi vlada se ne brani več zoper to, vendar pa se je razprava o načrtu take postave odložila in hudi jeziki pravijo, da na željo liberalcev. Le-ti se bojé prostosti drugih ter so zadovoljni, če in da jo imajo sami za-se.

Nemško. V nemških listih razpravlja se sedaj veliko o mučenji, ki ga trpé vojaki po častnikih, izlasti pa še novaki. Nekaj resnice je gotovo na tem. — Načrt nove postave gledé na ljudske šole obvelja najbrž v deželnem zboru v Berolinu, vendar pa ne brez vsake spremembe.

Rusko. Že nad 30 milj. je vlada izdala za nove puške in letos izda še novih 20 milj. Dobro pa so neki

puške najmanj tako, kakor nemške. — Državni svet je sklenil načrt postave, vsled katere se napravijo kmetije v državi take, da jih posestnik ne sme prodati, torej nekaki »kmečki domovi«.

Srbsko. V skupščini pričakuje se huda razprava o odgovoru ministra Pašića na vprašanje: zakaj ne trpi vlada kraljice Natalije v Belem gradu?

Tursko. Ker se vedno množijo ustaje, zato sili sultanova vlada sedaj posebno na armenijsko duhovništvo v Aziji, naj pouči svoje ljudstvo, da je dolžno tudi sultanu pokorščino.

Afrika. V Abesinijo pride te dni ruska deputacija ter se hoče ondi nekaj časa pomuditi, da izve ta-mošnje razmere ter poroča potem o njih ruskemu caru. Kaj pa, ako ima deputacija še druge namene?

Amerika. V Novem Yorku je zgorela velika gostilna ter je našlo v razvalinah 5 ljudij smrt, 80 pa je nažganih in pogreša se jih 69 doslej.

Za poduk in kratek čas.

Družba sv. Mohora v naši škofiji.

(Dalje.)

Dveh župnij ne najdemo zabeleženih v kalendaru pogrešamo Sv. Lenart pri Veliki nedelji, in Sv. Marijo v Špitaliču. Prepričani smo, da tudi ti dve župniji imate svoje ude, toda oni so se zapisali v sosednjih župnijah, ne na pri domačih poverjenikih. Zakaj da so to storili, tega mi ne moremo vedeti, imajo pa gotovo svoj uzrok za to.

Med dekanijami nosi venec Braslovška dekanija, 6 od sto, za-njo ponosno koraka Ljutomer 5 od sto in družnika temu slavnemu paru sta Gornji Grad in Sv. Lenart v slov. goricah.

V posameznih dekanijah pa se župnije po odstotkih tako-le vrstijo:

1. Slov. Bisrica. Sp. Polskava 8 od sto, Studenice 6, Poličane 5, Makole 4, Laporje 4, Slov. Bistrica 4, Venčeselj 3, Tinje 3, Črešnjevec 3, Gornja Polskava 2, Majšberg 2, Sv. Martin na Paki 2.

2. Braslovče. Sv. Andraž 11 od sto, Sv. Pavel 8, Vransko 6, Sv. Martin 6, Gomilsko 6, Reka 5, Braslovče 4, Sv. Jurij 4,

3. Brežice. Zdole 5 od sto, Brežice 5, Dobova 4, Sevnica 3, Koprivnica 3, Pišcece 3, Videm 3, Sromlje 2, Artiče 2, Kapele 2, Rajhenburg 2, Zabukovje 1, Bizeljsko 1.

4. Celje. Žavec 6 od sto, Sv. Peter 6, Galicija 6, Gotovlje 5, Polzela 5, Celje 3, Grize 3, Teharje 2.

5. Dravsko Polje. Cirkovce 6 od sto, Sv. Lovrenc 5, Slivnica 3, Fram 3, Sv. Janž 3, Ptujška gora 3, Hočeje 3.

6. Gornji grad. Marija Nazaret 11 od sto, Šmihel 10, Solčava 6, Gornji grad 5, Sv. Frančišek 5, Šmartno 5, Mozirje 4, Luče 4, Nova Štifta 4, Ljubno 4, Rečica 2,

7. Jarenina. Sv. Jakob 4 od sto, Sv. Ilj 4, Jarenina 3, Sv. Jurij 3, Svičina 2, Sp. Kungota 1.

8. Konjice. Sv. Jernej 6 od sto, Skomarje 6, Prihova 6, Konjice 5, Sv. Kungota 5, Žiče 4, Loče 4, Čadram 3, Kebelj 3, Stranice 3, Žreče 3, Špitalič 0.

9. Kozje. Podsreda 6 od sto, Pilštanj 6, Prevorje 4, Kozje 4, Buče 4, Planina 4, Sv. Vid 3, Dobje 3, Podčetrtek 3, Olimje 3, Zagorje 3, Polje 3, Sv. Peter 2.

10. Laško. Sv. Miklavž 13 od sto, Dol 5, Sv. Marjeta 4, Trbovlje 4, Laško 4, Jurjev kloster 3, Sv. Lenart 3, Sv. Jedert 3, Razbor 3, Sv. Rupert 3, Širje 3, Loka 2.

11. Sv. Lenart, Sv. Jurij 7 od sto, Negova 6, Sv. Bolfenk 6, Sv. Lenart 4, Sv. Rupert 4, Sv. Benedikt 4, Marija Snežna 4, Sv. Trojica 4, Sv. Ana 2.

12. Ljutomer. Kapela 8 od sto, Veržeje 8, Sv. Peter 5, Sv. Križ 5, Sv. Jurij 4, Ljutomer 4, Sv. Anton 4, Mala nedelja 3.

Smešnica. »Mati«, vpraša deček, »mati, ali bom tudi jaz kedaj tolik, kakor so oče?« »Boš«, odvrne mati, »boš že, če boš priden«. »Kaj ne«, sili deček nadalje v mater, »kaj ne, mati, da postane deček, če je hudoben, potem ženska?«

Razne stvari.

(Najvišje potrjenje.) Župan v Mariboru, gosp. Albert Nagy in podžupan dr. Janez Schmiderer sta prejela najvišje potrjenje. Oba nastopita s tem že v tretje svojo častno službo.

(Odlikovanje.) Gosp. dr. Jos. Schmiderer, deželni poslanec mesta Maribor in prisodnik v deželnem odboru v Gradci, je dobil od Nj. veličanstva red »železne krone 3. vrste«.

(Zborovanje in veselica) kmečkega bralnega društva v Jarenini bode v gostilni gosp. Martina Cvilaka dne 21. svečana 1892. Začetek je ob 5. uri zvečer, vstopnina pa je 20 kr.

(»Kmetško bralno društvo«) v Framu ima v nedeljo, dne 14. t. m. v gostilni g. Turnerja svoje prvo glavno zborovanje. Vspored bode: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Volitev novega odbora. 4. Prosta zabava s tombolo in petjem.

(Posojilnica) na Vranskem ima v nedeljo, dne 21. februarja 1892 ob 3. uri popoldan svoj občni zbor po sledečem dnevnem redu: 1. Račun načelstva in poročilo nadzornikov, 2. volitev načelstva in nadzornikov in 3. predlogi.

(Društvo »Kmetovalcev«) v Gotovljah ima dne 14. svečana t. l. ob 3. uri popoldne v prostorih g. Iv. Hausenbichlerja v Žalci svoj VI. občni zbor. Poleg navadnih stvari govori tudi g. učitelj Ant. Petriček o trtni uši. Zborovanje kratkočasi domači moški »quartet«. Po zborovanju prosto razveseljevanje. K obilni vdeležbi prijazno vabi Odbor.

(Novačenje.) Letos se vrši novačenje ali vrščevanje mladeničev v c. kr. armado v mesecih marej in april. Na odrahtilo pa pride v okraji Ptuj 1090 mladeničev, v mestu Maribor 81, v okraji Maribor 1450, v okraji Slov. Bistrica 410, Konjice 550, Ljutomer 590, Marenberg 460, Slov. Gradec 340, Šoštanj 350, v mestu Celji 50, v okraji Celje 1100, Šmarje 400, Mozirje 340, Vransko 210, Brežice 720, Kozje 550, Rogatec 350, Ormož 390, Radgona 270 in Cmurek 540.

(»Narodna čitalnica«) v Ptuj izvolila je za leto 1892 predsednikom g. Hinko Stajnko, podpredsednikom g. Ivan Langerholz, blagajnikom g. A. Gregorič, tajnikom g. Rudolf Sigl; odbornikom gg.: dr. J. Cuček, Anton Klobučar, Luka Kunstek, Simon Ošgan, dr. Jak. Ploj, oče Alfons Svet in Josip Zelenik; namestnikom gg.: Dragotin Zusančič, dr. Tomaž Horvat, Fran Copf in Marko Pavlinič.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali gg.: Fran Kočevar, vinotržec v Mariboru 5 fl., »Dobrotniki« iz Ljutomera 10 fl. in Jakob Cinglak, kaplan v Selnici 2 fl.

(Ogerske volitve.) O državnih volitvah na Ogerskem je bilo letos 20 mož ubitih, pri 200 ranjenih. V Bonffy-Hunyadi so smriče pokopali slovesno ter je na eni rakvi stalo: »Umrlo je za domovino«.

(Veselico) priredi kmetško »bralno društvo« v Rušah dne 21. svečana 1892 v dvorani g. Fr. Novaka. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Vstopnina 40 kr. za osebo. Odbor.

(VKamnici) tik Maribora imajo »požarno brambo«, toda »stotnika« so si izposodili iz mesta. Le-ta pa ima drage »manire« in občina se brani sedaj in po vsej pravici plačil, ki jih tirja od nje stotnik požarne brambe.

(V Vojniku) se odpre v nedeljo, dne 21. t. m. ob treh popoldan slovensko kat. društvo »Edinost«. Slovesno se pa to stori po veliki noči in zdaj samo toliko, da se odbor izvoli in se potem naročijo razni dobri časniki. Prvo je pouk, drugo še le razvedrilo.

(Umrli) je g. dr. Franc Gross, pristav c. kr. deželne sodnije v Ljubljani in vodja c. kr. okr. sodnije v Idriji. Ranjei gospod je bil doma v Nazarjah v Savinjski dolini; bil je nekaj let tudi pri c. kr. okr. sodnji na Ptuji.

(Nadučitelj) v pokoju g. Jožef Schmidinger je umrl v Mariboru v ponedeljek, dne 8. februarija. Doživel je svoje 76. leto in je bil svoje dni čislani nadučitelj pri Vel. nedelji.

(Goljufija.) Pri štajarski »eskomptni banki« v Gradci je uradnik Ernest Bannert za 136.000 fl. spravil v svoj žep, ne da je imel za to pravico. Sedaj so pa že tudi njega »zašili«.

(Štiri dekleta) zdrava in čila, je povila kmetica Helena Iskra v Zabiči pri Ilirski Bistrici. Ker je mati revna, ni te svoje sreče preveč vesela.

(Ubežniki.) Na Zidanem mostu so c. kr. žandarji prijeli tri hrvatske mladeniče, ker so bili na sumu, da čejo v Ameriko iz strahu pred »belo sukno«.

(Rudarstvo.) Na svečnico so, kakor se nam piše, v rudnikih pri Hrastniku morali vsi rudarji na delo; kje je tu postava o nedeljskem počitku?

(Ošpice.) Ljudsko šolo so v Marenbergu zaprli zavoljo ošpic, ter je na njih zbolelo že precej otrok in nekaj jih je že tudi umrlo vsled njih.

(V pokoj) stopita nadučitelja g. Jarnej Marko na Muti in g. Franc Silvester pri sv. Barbari v Halozah.

(Samomor.) Blizu Sevnice se je obesil tamošnji železnični čuvaj A. Krenčič. Njegova udova in osmero otrok živé v največji revščini.

(Mož z umetnim krljem.) Nek 55letni mož je že dve leti imel raka na jabelku v goltu. Profesor J. Wolf mu je sedaj jabelko čisto izrezal in mu vtaknil cev v požirak, da more uživati tekoče in kašne jedi. Ko mu je slednjič zdravnik celo umetno jabelko vstavil, odslej govori glasno, čeravno nekoliko hripavo.

(Kurje oko) si je rezal posestnik Banoczy na Ogerskem in se je vrezal v prst. Vsled tega se je zastrupila kri in čeravno so mu odrezali nogo, življenja mu zato le niso oteli.

(Umetno ozobje) je gospa nekega umirovljenega uradnika v Neisse na Nemškem požrla med jedjo. Zdravniki so jej sicer izvlekli ozobje iz želodca a bila je notri ranjena ter je morala umreti.

(Francoski Rotschild) je imel l. 1850 tri milijarde t. j. 3000 milijonov frankov. Ker se premoženje s pet odstotnimi obrestmi podvoji v 20 letih, zato je Rotschild štel l. 1870 že šest milijard, l. 1890 pa 12 milijrd. On pa je »delal« z več, kakor 100¹/₁₀₀, zračunite zdaj, koliko ovi žid glešta!

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Simon Črnaša, župnik v Slov. Gradci, je umrl v torek, dne 9. februarija v 70. letu svoje dobe in č. g. Andrej Fekonja, kaplan v Ponikvi, dobil je župnijo sv. Petra v Bučah.

Loterije številke.

Trst 6. februarija 1892:	24, 32, 69, 2, 41
Linc » » »	32, 37, 13, 51, 45

Vabilo

k drugemu občnemu zboru „Posojilnice v Gornjemgradu“, ki se vrši v uradnici v soboto, dne 20. februarja t. l. ob 4. uri popoldne. Sklepno je vsako število navzočih udov.

Dnevni red:

1. Potrjenje računskega sklepa za prvo upravno leto 1891.
 2. Prememba pravil.
 3. Volitev novega odbora.
 4. Razni predlogi in nasveti.
- Gornji grad, dne 9. februarja 1892.
Načelstvo.

Vabilo.

Načelstvo Marenberške posojilnice naznaja, da se vrši

dne 17. svečana 1892

ob 3. uri popoldne redni letni občni zbor s sledečim vspešnim:

1. Potrjenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
4. Razni nasveti.

V Marenbergu, dne 10. febr. 1892.

Za načelstvo:

Fr. Koebek, c. kr. notar.

Gasilnice

vsakovrstne velikosti in stroja, s pristopnimi ventili, najizvrstnejše delane, in velike moči za brizganje, prilične srednjam, mestom, trgom in njihovim gasilnim društvom.

Brizgalnice

na kolesih, nosljah, v putah za vrte,

Vodonosnike

razne sestave, najboljše cevi iz konopnine, gumija, za sesavanje vode ali za napeljevanje vode, dalje vretenice in tehtnice za ove cevi, kakor tudi drugo

orodje gasilcem potrebno

priporočuje po najnižji ceni proti 5let letnemu poroštvu

Albert Samassa,

c. k. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja **v Ljubljani.**

Srejan in gasilnim društvom dovolj se plačevanje v rokah. Podrobne cenilnice dopošilja brezplačno in franko 1

Protin, revma,

trganje po udih, izpadanje lasov, ohromenje, bolezni v želodci in živcih se ne odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč z mojimi iz močnega, planinskega vina destiliranim **konjakom**, kateri se je poskusil kot najboljši duha in telo okrepaajoče in čudno delujoče zdravilo. Steklenica **1 fl. 20 kr.** 4 steklenice se franko razpošiljajo. Se dobijo le naravnost pri 1

Benediktu Hertl,
graščaku v Goliču pri Konjicah.

Naznanilo.

Vdano podpisani svoja si s tem potom naznaniti, da bode imel od zdaj za naprej prav dobro volovsko meso ter bode skrbel za točno in dobro postrežbo. Prosi torej častito duhovščino in slavno občinstvo za prav obila naročila. Tudi se dobi prav dobra vinska kapljica.

Z najodličnejim spoštovanjem
Vincenc Jezovnik, 1-2
posestnik, gostilničar in mesar v Velenji.

V Žalci se namerava zasaditi drevo-kdor vé, kje bi se dobilo blizu 50 divjih kostanjev, naj se oglasi pri županu, gospodu **J. Hausenbichter-ju** v Žalci.

Služba orglarja in cerčovníka

pri sv. Lovrencu na Bizeljskem, je za nastopiti dne **1. aprila 1892**. Več pové 2-3 **Cerkveno predstojništvo.**

Tinktura za želodec,

katero iz kineške rabarbare, kerhlikovočovega lubja in svežih pomerančnih olupkov prireja **G. PICCOLI**, lekar, pri angelju v Ljubljani, je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov urejajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprtje. — Razpošilja jo izdelovatelj v zaboječkih po 12 in več steklenic. Zaboječek z 12 stekl. velja gl. **1-36**, z 55 stekl. 5 klg. teže, velja gl. **5-26**. Poštnino plača naročnik. Po **15 kr.** stekleničico razpodajajo **lekarne**: v Mariboru: **Bancalari** in **Körig**; v Ptuj: **Behrbalk**; v Celji: **Kupferschmid**; v Gradi: **Eichler**, **Nedwed**, **Trnkoczy** in **Franzè**. 23-25

Janez Bregar,

klobučar v Mariboru **gosposke ulice,**

priporoča č. g. duhovnikom in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih

klobukov,

in po vsem svetu znane **Ita-klobuke**, razno volheno in tudi fino z usnjem obšito **obutje** itd.

S spoštovanjem

7-10

J. Bregar.

Lepa jabolčna drevesa,

komad **30 kr.**, prodaja 15-26

Jože Janežič,

na Bizeljskem pri Brežicah.

Krčma v najem

se takoj odda tik okrajne ceste, ne daleč od župnijske cerkve sv. Lenarta pri Laškem. — Prednost imajo dobri krojači in čevljarji. Več pové lastnik **Martin Lapornik**, posestnik v Št. Lenartu pošta Laško. 2-2

Službo mestnega vrtarja

z letno plačo 800 gld. je začasno popolniti pri mestni občini Ljubljanski.

Prosilcem je izkazati s pričevali, da so z dobrim vspehom dovršili vrtársko solo in da so se bavili več let s praktičnim vrtárstvom v parkih. Prednost imajo taki, ki oskrbljujejo uže dalje časa javne vrtné nasade ali večje graščinske parke in so zmožni slovenskega ali kakega drugega slovenskega jezika.

Prošnje, katere treba spremiti razen tega z običajnimi dokazili o starosti, domovinstvu in dozdanjem službovanji sploh, je vlagati do **1. marcija** t. l. pri podpisanim občinskem uradu.

Magistrat dež. šol. stolnega mesta Ljubljane, dne 3. februarja 1892.

Oddaja gradbe.

Dne 29. februarja t. l. ob 11. uri popoldne vršila se bode v cerkveni hiši pri sv. Mihelu poleg Šoštanja **zniževalna dražba**, zadevajoča gradbo novega ostrešja pri stolpu župne cerkve. Skupni stroški proračuna znašajo 3000 gld. Obrisi, proračuni in stavbeni pogoji so v župnijski pisarni v pregled razpoloženi.

Cerkveno-skladni odbor Sv. Mihela pri Šoštanj 8. februarja 1892.

1-3

Ivan Govedič, župnik.

Olje

dela mlinar Černe, po dom. Haba v Framu. Uljudno ste povabljeni. 1-3

Dr. Alojzij Brenčič,

odvetnik v Celji,

usoja si naznanjati, da je otvoril svojo **odvetniško pisarno** v Celji,

v hiši štev. 3 rotovške ulice

v prvem nadstropji

(štacuna gospoda Ferjen-a.) 1-3

Učenec iz poštene hiše, vsaj 16 let star, močen in zdrav sprejme se takoj v mojo **usnjarijo**. Obleko dobi pod pogoji tudi od mene. Naslov:

Josip Raušl,

usnjari pri sv. Juriju ob Ščavnici.

3-3

(St. Georgen a. d. Stainz.)

Osobe, ki prihajajo mnogo z ljudstvom zagotoviti, v dotiko, morejo si brez truda

lep zaslužek,

ki se spreminja v stalen letni dohodek in se more uživati do smrti. Kapitala zato ni treba, pač pa mora dotičnik znati razločno slovenski pisati. — Občinski tajniki, gostilničarji, trgovci, cestnarji, dacarji, občinski slugi in dimnikarji imajo posebno priložnost okoristiti se s tem zaslužkom. Pisma pošiljajo naj se pod šifro „J. Z. 31“ poste restante v Ljubljano. 3-5

„Pavliha“ ilustr. humoristični list (jedini slovenski šaljavozabavni list) izhaja 15. in 30. dan vsakega meseca ter velja **1 gld. za četrt leta.**

Uredništvo in upravništvo v Ljubljani, **Krakovski nasip št. 18, I. nadstropje.**

Naznanilo.

Gornjesavinjska posojilnica v Mozirji, registrirana zadruga z neomejeno zavezo, ima svoj 17. redni občni zbor dne 20. t. m. ob 9. uri dopoldne v svoji pisarni s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelnika;
 2. Poročilo blagajnika;
 3. Poročilo nadzornikov in njega nasveti, kako se naj čisti dobiček razdeli.
 4. Volitev načelnika, podnačelnika, odbornikov in nadzornikov in
 5. Posameznosti.
- K temu obnemu zboru se vsi udje zadruge najljubneje vabijo.

Mozirje, dne 7. februarja 1892.

Marko J. Lipold,
načelnik.

Fanta, ki zna napraviti za kmeta vsako obleko, vzamem v svojo delavnico. Biti mora priden in pošten in za vsem lepega vedenja. Najljubše mi je starost do 18 let. Posvetnjaka ne želim, ampak priličnega domačina. Služba traja lahko nekaj let. Ponudbe do 1. marca.

A. Cerovšek,

krojaski mojster v Šmarji pri Jelšah.

Posojilnica v Framu

bo dajala posojila po 6% in plačevala od vlog 4 $\frac{1}{2}$ % — Uradne ure so vsaki četrtek od 9—12. ure predpoldne.

Jancz Gert, načelnik.

Nova posojilnica in hranilnica

odpre se v ponedeljek 15 dan meseca februarja tega leta v Gorenji Radgoni v hiši št. 8 ter se bode poslovalo vsak ponedeljek in vsak četrtek od 11. do 12. ure dopoldne.

Ta posojilnica potrjena je od slavnega c. kr. okrožnega sodišča v Celji z imenom: „Posojilnica v Gorenji Radgoni, registrirana zadruga z neomejeno zavezo“.

Denar jemlje se v hranitev od vsacega goldinarja po 4 $\frac{1}{2}$ % na leto, torej daje se več, kakor pri vsaki hranilnici. Res, da svojo gotovino izposodite lahko dražje ali od hranilnice dobite jo lahko vsak čas nazaj, ne da bi treba bilo tirjati in tožariti, kakor se godi pri dolžnikih navadno.

Manj, ko eden goldinar se ne vzame v hranitev.

Posojuje se poštenjakom, ki vstopijo v društvo po 6% na menice in dolžna pisma in le pri večjih zneskih z intabulacijo na zemljišča, vselej pa s prav malimi stroški, ker zasnovanci tega društva ne iščejo nikakega dobička, ampak hočejo z združenimi močmi pomagati siromašnemu našemu kraju.

Natančneje poizve se lahko v posojilnični pisarni v Gorenji Radgoni št. 8 ter pri gospodu dr. Gorički, odvetniku in gospodu notarju Otonu Ploj v Gorenji Radgoni; pojasnila pa bodo dajali tudi oni zaupni možje, ki so se v vsakem večjem kraju zato naprosili in pismeno pooblastili.

V Gorenji Radgoni, meseca januarja 1892.

2-2

Posojilnica v Gorenji Radgoni.

„Zum goldenen
Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

Apotheke in
Wien.

I. Bezirk, Singerstrasse 15.

Kričistilne kroglice, nekaj imenovane univerzalne kroglice, zaslužijo po pravici to ime, ker je veliko takih bolezni, pri katerih se kaže izvrsten uspeh teh kroglic. Že več ko 10 let so te kroglice razširjene in od zdravnikov zapisane. Malo je takih družin, pri katerih se ne bi rabile te kroglice.

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljati po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštnine in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih. kate-
rega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodeca 40 kr., prosto
poštnine 65 kr.

Trpotčev sok zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena
steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatljica 50 kr., poštnine prosto
75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštnine prosto
65 kr.

Življenska esenca (Pražke kapljice) zoper pokvarjenje
želodeca, slabo prebavanje itd. Stekle-
ničica 22 kr.

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Rijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr.,
poštnine prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast
las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Stuedela domače, zdravilo za
rane, oteklino itd. posodeca 50 kr.,
poštnine prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sred-
stvo proti slabi prebavi, 1 za-
vitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge farmaceutične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — Razpošiljana po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

☛ Pri določiljati denarja (po poštni nakaznici), stane poštnina dosti manj, kakor po povzetju.

5—12